

**R. P. Antonii De Escobar Et Mendoza, Vallisoletani,
Societatis Iesv Theologi, Vniversæ Theologiæ Moralis,
Receptiores Absqve Lite Sententiæ nec-non
Problematicæ Disquisitiones ... Volumen ...**

Triplex Statvs; Ecclesiasticvs, Religiosus, & Sæcularis

**Escobar y Mendoza, Antonio de
Lugduni, 1663**

Caput 3. De Abbatissa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80707](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80707)

CAPVT III.

De Abbatisa.

15
Quam
dicatur Ab
baisa aut
Priorisa,
& quam
atem de
beat habere.

IN Monialium contentibus Abbatissa, seu Priorisa dicitur Religiosa illa, quæ ibidem habetur tanquam mater, gubernatrix, ac Magistra. Post Tridentinum sess. 25. cap. 7. eligi debet non minor annis quadraginta, & quæ octo annis post expressam professionem laudabiliter vixerit. Quod si his qualitatibus non reperiatur in eodem Monasterio, ex alio eiusdem Ordinis eligi poterit. Si hoc etiam incommodum superiori, qui electioni præest, videatur, ex iis quæ in eodem Monasterio annu trigessimum excesserint, & quinquæ annis saltem post professionem recte vixerint, Episcopo, vel alio superiore consentiente una eligatur. Duobus Monasteriis nulla præficiuntur: et quæ duo, vel plura quocumque modo obinet, cogitur, uno excepto, intra sex menses cetera resignare. Ex Concil. Rodrig. tom. 1. q. 9. §. 12. a. 2.

16
De Abba
issa bene
dictione.

Vbi Abbatisa assentit benedici, intra annum à suæ confirmationis tempore computandum benedictionis munus suscipere debet, alioquin à iure suo, nisi rationabilis causa subie, prorsus se nouerit cecidisse Clement. Attendentes bene de statu Monach. Vbi autem moris non est Abbatisas benedici, benedicti one non indigent. Porro non omnes Abbatisæ possunt benedici, sed solummodo illæ, quæ perpetuæ sunt. Laym. l. 5. tit. 9. c. 13. §. vñ. num. 17. Azor. tom. 1. l. 13. c. 10. quest. 4.

17
Non est
capax po
testatis que
Ordinis
vocatur.

Non est capax potestatis, quæ dicitur ordinis. Vnde nequit subditos benedicere, ex officio, & publice: sedus vero priuè ad modum, quo mater aliqua suam filiam benedicit. Nec prædicare, aut publice docere, licet ianctitate, ac doctrina præfulgeat: sedus autem in Capitulo, vel clauitro Monialium. Neque in Missa Evangelium legere quamuis possit in matutinis, vnde in iure Diaconissa appellatur. Neque moniales velate. Syluest. v. Abbatisa, num. 8. §. 3. Laym. l. 1. tit. 5. p. 1. c. 3. nu. 3.

18
Nequit dis
pensare in
iuribus ac
votis.

Abbatisa ac Priorisa, seu quævis monialium Prefecta nequit dispensare in iuribus, aut aliis legibus ecclesiasticis, cum Monialibus subditis, quia huiusmodi dispensatio ad solam potestatem ecclesiasticam pertinet. Nec dispensare in votis, aut ea commutare, quamuis id Prælati possint, quia spirituali iurisdictione carent. Bene tamen possunt ea irritare. Quia maiorem potestatem, dominationem in suas habent Moniales, quam pater in filios aut maritus in uxorem. Neque peccat, vota irritans sine causa, si illa fuerit absque ipsius facultate constituta. Manu. tom. 1. q. 2. §. a. 7. Portel. in dub. Regul. v. Abbatisa, numer. 2. Sanch. l. 4. Decal. c. 39. num. 7. Bonac. de voto, d. 4. q. 2. p. 1. §. 2. m. 26. & §. 4. num. 29. Filliuc. tract. 26. n. 243. Reginal. l. 18. num. 224. & 240. Eicob. & Mend. Theol. Moral. Tom. VII.

Illegitima non potest absque dispensatione Abbatisæ vel Priorisæ officium obire, attempto iure communi. At priu legum habent Generales, ac Provinciales Ordinum Mendicantium, ad dispensandum cum monialibus sibi subiectis, vt non obstat hoc defectu, possint in Prælatum eligi. Et ad huiusmodi dispensationem concedendam non est opus Provinciali Capitulo. Nauar. sum. c. 27. num. 201. Vinald. p. 3. c. 5. n. 10. Sayr. in Telsau. 10. d. 6. c. 11. Snar. tom. 5. d. 50. sect. 5. Sanch. l. 5. Decal. c. 5. num. 19. Manu. q. 10. l. 1. q. 13. d. 2. adiciens, quando conceditur aliquod privilegium viris censeri feminis etiam concessum, si talis privilegij sint capaces.

19
Non potest
illegitima
sine dispen
satione
eligi.

CAPVT IV.

De Monialium Clausura.

MONIALIUM clausura solo iure humano fuit instituta. Patet ex pontificum constitutionibus Bonifacij VIII. Cap. Periculosum, de statu regul. in 6. Pij V. circa Pastoralis Gregor. XIII. Deo sacris virginibus, & Tridentini sess. 25. capite quinto Tambur. de iure Abbatis d. 8. q. 3. num. 3.

20
Clausura
Monialium
solo iure
humano in
iustitia
fuit.

Duo in Monialium clausura prohibentur, primum, Monialium extra Monasterium egresos. Secundum, aliorum cuiuscumque sexus intra Monasterium ingressus. Clausura intelligitur, spatium, quod intra ianuam Monasterij semper clausam continetur. Termini verò, seu limites huius clausuræ complentur omnia Monasterij loca, quæ ianuam clausa continentur, & ad quæ seculares non admittuntur. Nauar. ad cap. Statutum 19. quest. 3. num. 29. comment. 4. de regular. Miranda de Monial. qu. 1. artic. 1. Manu. tom. 1. q. 44. d. 1. Azor. tom. 1. l. 13. cap. 3. q. 2. Snar. de relig. to. 4. l. 1. c. 8. Sanch. l. 6. Decal. c. 15. n. 3.

21
Duo pro
hibentur
Monialium
egressus, &
aliorum
ingressus.

Et si Bonifacius VIII. Cap. Periculosum, de statu Regul. in 6. omnibus Monialibus clausura præceptum præscripsit, eius tamen Decretalis per contrariam consuetudinem notam quidem ipsi pontificibus, in Gallia, Hispania, Germania fuit derogata. Vnde illud ius commune non comprehendit Tertiarias in comuni viuentes, tria solenniter emittentes vota. Quia illarum Regula per Leonem X. edita, & confirmata post illud caput eis concessit, vt non teneantur ad clausuram, nisi illæ, quæ eam vovere voluerint: idemque dicendum de aliis multis monialibus aliorum Ordinum, præter D. Bernardi, ac D. Benedicti. Porro post Tridentinum, & constitutionem Pij V. ac Gregorij XIII. dicendum est omnes, ac singulas moniales cuiuscumque Ordinis sint, etiam Conversas ac Tertiarias post professionem onere clausuræ teneri, modo in cõgregatione viuât. Notitia tamen non tenentur ad clausuram. Quia in iure fermo est de professis, non de nonitis. Corduba in annotat. ad collect. priuileg. clausuræ, not. il. Caiet. sum. v. Monachi, & Moniales.

22
Præceptum
clausuræ
non omnes
Moniales
obligat
iam in
in comuni
viuentibus
obligat.